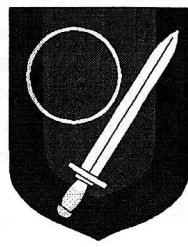

ENSV SARK-i Banditismivastase Võitluse Osakonna eriteade
13. veebruar 1946. a.

10. veebruaril 1946 võtsid SARK-i Võrumaa osakonna töötajad Võrust Rõuge valda viiva tee 4. kilomeetril kinni Võru Keskkooli vanemate klasside õpilased, kes püüdsid telegraafipostidele kleepida nõukogudevastaseid lendlehti:

- 1) Yeski Heino Voldemari p. sünd. 1928. a. 9. kl. õpilane
 - 2) Kaska Valev Jaani p. sünd. 1929. a. 10. kl. õpilane
 - 3) Tammemägi Hans Rudolfi p. sünd. 1929. a. 9. kl. õpilane
- Läbiotsimisel võeti kinnivõetuil ära 259 nõukogudevastase sisuga lendlehte, sh. Nõukogudevastase ajalehe Ugandi eksemplar.
ENSV Siseasjade rahvakomissar kindralmajor A. Reserv
ERA F R-IN5 s127. 1106-109

gandi

Võru koolipoiste põrandaalune leht aastast 1945

Nr 67

23. veebruar 2007

XIII aastakäik

Tänane leht Valev Kaska Ravila 7 71008 Viljandi valev.kaska.001@mail.ee

Sõjasüütaja(d)

Üle poole sajandi kestnud rahvaste ajuloputuse tõttu on iga rääkimahakkav laps valmis vastama: „Fašistlik Saksamaa eesotsas Hitleriga alustas 1. septembril 1939. a II Maailmasõda eesmärgiga vallutada Euroopa“. Meile on räägitud Hitleri poolt Saarimaa okupeerimisest, Austria Anšluschist, Tsehhoslovakkia anastamisest ja lõpuks otsese sõja vallapäästmise kallaletungiga Poolale.

Molotov-Ribbentropi salakokkuleppe järgi jagasid juba enne sõja algust Poola omavahel ära Stalin ja Hitler. Hitleri poolt vallutatud Poola osast eraldas Hitler Saksamaale enne I Maailmasõda kuulunud Preisimaa ja liitis Saksamaaga, Nimetatud alal elas enne sõda 9 miljonit elanikku, neist 7,5 miljonit sakslasi, ülejäänud Poola osast aga moodustas omaette haldusüksuse Poola Kindralkubermang keskusega Krakovis. Stalin aga liitis kogu enda poolt vallutatud Poola tollase N.Liiduga, kaotades Poola nime ja rahva maailmakaardilt.

NKVD sai käsu hävitada füüsiliselt ja vaimselt Poola rahvas. Katõnis tapeti 15 131 poola ohvitseri ja 6726 tsiviilisikut. Poolakad venelastele sisuliselt vastupanu ei osutanud, seetõttu üle 300 000 venelastele relvad loovutanu poola sõduri viidi Põhja- Venemaale metsa ja Vorkuta raudtee ehitusele, kus üle kahe kolmandiku surid nälga ja ülekurnatusse. Alustati poolakate massilist küüditamist Siberisse.

Churchill andis käsu vaikida Katõni mõrvadest kui see 1943. aastal massihaudade lahtikaevamisel rahvusvahelise komisjoni läbi maailmale teatavaks sai. Võitjate inglaste, prantslaste, ameeriklaste vaikival nõusolekul korraldasid venelased 1946. aastal kaheksas erinevas Vene linnas propagandalikke kohtuprotsesse, Katõni veresüü eitamiseks, vangilangenud saksa sõjaväelaste üle, süüdistades neid Katõni massimõrva toimepanemises. 85 selles asjas ilmsüütut sõjaväelast mõisteti surma, enamus poomise läbi. Minskis viidi poomine läbi avalikult linnaväljakul ja pooduid lasti nädalaid rippuda pooduina. Kogu N Liidu kehtivuse aja ei tunnistanud Venemaa end süüdi Katõni mõrvas, alles Putin tegi näilise vabandamise Poola ees.

Etterutades mõni sõna Varssavi ülestõusust 1944-nda sügissuvel. Ülestõus algas 1. augustil ja kestis 2. oktoobrini. Ameeriklaste filmitoodangu ja ajakirjanduse järgi olid juudid ülestõusu alustajad. Filmides näeme juudi kuusnurkadega varrukatel võitlejaid tankide vastu. Kus siis olid poolakad? Kõik andmed Varssavi ülestõusust on juutide omale vastukäivad, isegi venelaste omad.

21. juulil 1944 moodustas grupp Poola kommuniste Poola Rahvusliku Vabastamise Komitee (PVRK) Samal ajal

valmistus Punaarmee ületama Vislat ja vallutama-vabastama Varssavit. Seda kartes andis Londonis tegutsev Poola seaduslik valitsus käsu omale alluvale põrandaalusele Armija Krajovalle alustada ülestõusu Varssavi vabastamiseks. Mõne päeva jooksul täienesid AK read tuhandete võitlejatega. AK pöördus läneliitlaste ja venelaste poole abipalvega relvastuse, laskemoona ja toidu saamiseks. Venelased keeldusid abist ja inglased ütlesid et toovad lennukitega, kui venelased lasevad nende lennukitel maanduda peale varustuse allaviskamist Varssavis venelaste tagalas. Venelased keelasid Inglise lennukite maandumise.

Ka inglaste poolt tundub selline nõudmine imelikuvõitu. Pommitajad sooritasid tollal iga päev mitmeid massirünnakuid Saksamaa linnadele, kaasaarvatud Berliin, startides ja maandudes Inglismaal. Vahemaandumist polnud vaja. Miks siis nüüd äkki poolakate abistamisel oli seda vaja? Kui tõesti Berliini Varssavi vahemaa nõudis lisamaandumist, siis oleks seda saanud ju teha juba vabastatud Prantsusmaal. Kas ka kokkulepe Staliniga nagu Euroopa jagamisel Balti riikidega?

Esmane vaikimine Katõni massimõrvadest, nüüd Poola seadusliku valitsuse ülestõusu mittetoetamine, annab mõelda?

Tagasi aastasse 1939-40. Stalin ihkas maailmarevolutsiooni ja maailmavallutamist. Kuni 1939. aastani olid venelased rajanud kaitserajatisi piki piiri Leedust kuni Musta mereni. Peale Molotov-Ribbentropi pakti andis Stalin käsu kaitserajatised lammutada, sest pealetungil oleksid need seganud vägede liikumist

Heidame pilgu riikide relvastusse 1939. aastal

Venemaa relvastus 1939.a.

Kergetanke MS-1 (T-18)	950
Kergetanke T-24	24
Kergetanke T-26	9 000
Tankette T-27	3 300
Keskmiisi tanke T-28	503
Rasketanke T-35	20
Ujuvtanke T-37A	2 627
Ujuvtanke T-38	1 375
Ratas-roomiktanke BT-2	600
Ratas-roomiktanke BT-5	1 900
Ratas-roomiktanke BT-7	4 600

Kokku 24 899 tanki

Teised riigid

USA	320
Jaapan	2 100
Suurbritannia	635
Prantsusmaa	3 400
Itaalia	1 400
Saksamaa	3 195

Kokku 11 050 tanki

Oma võimsa soomusarmadaga oli Stalin veendunud oma kiires võidus kogu Euroopa üle. Et seda võitu veel rohkem kindlustada sõlmiti liit Saksamaaga ja õhutati Saksamaad ründama Inglis ja Prantsusmaad. Selleks andis Venemaa Saksamaale ajavahemikul 1. jaanuar 1940 kuni 22 juuni 1941 alljärgnevat materiaalet abi.

1 500 000 tonni teravilja

100 000 tonni puuvilla lõhkeaine valmistamiseks

2 000 000 tonni naftad

1 500 000 tihumeetrit puitu

280 000 tonni margariini

420 000 tonni kroomi

1 200 000 tonni valtsmetalli

2 700 000 tonni värvilist metalli

30 000 tonni toorkautsukit

Palju sõjaks vajalikku oli Stalin juba enne 1. jaanuari 1940 Hitlerile saatnud.

Niisiis 1. septembril 1939.a. ründas Saksamaa Poolat. Algas II Maailmasõda. 3. septembril kuulutasid sõja Saksamaale Inglismaa ja Prantsusmaa kellel oli sõlmitud Poolaga vastastikuse abistamise lepingud, kuid nad ei alustanud sõjategevust. 17. septembril ründas Venemaa Poolat, Poola venelastele vastupanu ei osutanud. Jääb küsimus, miks Inglismaa ja Prantsusmaa ei kuulutanud sõda Venemaale, kes tungis kallale riigile kellega oli sõlmitud abistamisleping?

Stalini jaoks oli Poola vallutamine vaid murdosa tema plaanidest, aga Hitler kõhkles läänes sõja alustamisega. Sellepärast siis ka eelpoolnimetatud majandusabi Saksamaale, et ahvatleda Hitlerit alustama sõjakäiku läänerrindel. Stalin kaalutles kainele oma ja vastaste võimalusi, Hitler ei omanud maailmavallutamise plaane, tema tegutses hetkemeelolude ajendil.

Stalini abiga oli Hitler valmis alustama nüüd mais 1940 sõjakäiku. Ta vallutas Belgia, Hollandi, Taani ja Norra. Prantsusmaa palus vaherahu

On andmeid sellest et Hitler olevat, peale Prantsusmaa poolt palutud vaherahu kehtimahakkamist, nõus olnud rahuleppega kõiki vallutusi loovutama, taastama vallutatud riikide iseseisvuse, peale Saarimaa, Tsehhoslovakkiale kuulunud sakslastega asustatud Böömimaa ja I Maailmasõja tagajärjel Poolale antud samuti sakslastega asustatud Preisimaa loovutamist.

Igatahes peale Prantsusmaa alistumist vähendas Hitler maajõude 35 diviisi võrra - 155 diviisilt 120 diviisini. Hitler luges sõda Saksamaa jaoks lõppenuks.

17 juunil 1940 kui Prantsusmaa palus vaherahu, leidis Stalin et on aeg asuda oma plaanide realiseerimisele. Algas Stalini maailmavallutamisplaani „Groza“ IV etapp. Okupeeriti Balti riigid ja Bessaraabia. 27 juunil 1940 esitas Stalin Rumeeniale ultimaatum ja hõivas tankiarmadaga Bukoviina, aga Bukoviinat ei olnud Molotov-Ribbentropi salalepingus. Elanikkond põgenes venelaste eest, mitte jäädes kohale nagu poolakad, kes lootsid slaavi verevendlusele.

Alles nüüd taipas Hitler mis on toimumas ja mida soovib Stalin, sest Bukoviinast on Rumeenia õliväljadeni, mis oli Saksamaale ainuke õliallikas, tankidele vaid mõne tunni tee.

Nüüd hakati koostama plaani „Barbarossa“, et hoida ära venelaste poolt plaanitsetavat Saksamaa ja Euroopa vallutamist. Veel oleks võimalik olnud ära hoida sõja

laienemist, kui inglased oleksid vastu võtnud sakslaste rahupakkumise. Kuid praktiliselt ühte neljandikku maailma valitsev Briti impeerium lootis ka sellest sõjast lõigata kasu nagu I Maailmasõjast. Ameerika ei olnud veel sõtta astunud.

Et ära hoida Stalini äkkrünnak Saksamaa ja Euroopa vastu, ennetas Hitler Stalinit ja ründas esimesena 22 juunil 1941 Venemaad, vastu oma varasematele tõekspidamistele mitte alustada sõda kahel rindel, mis viis Saksamaa kaotuseni I Maailmasõjas. Võibolla oli see ainuke pääsetee, sest puudusid ju Saksamaal idas kindlustused ja kaitserajatised riigi kaitsmiseks. Stalin valmistus juba enne sõjaks, sest Lebedev-Kumatsi laul „Püha sõda“ oli kirjutatud riikliku tellimusega enne sõja algust. T.Toidze plakat „Rodina matj zovet“ ilmus Moskva tänavatele 22 juunil, tähendab ta pidi olema juba varem valmis trükitud.

Ja oligi ainus reaalne jõud kes võiks päästa Euroopa ja maailma venelaste ja kommunismi õudustest Saksamaa.

Agas jõudude vahekord oli tollal 22 juunil järgmine. Punaarmee relva all üle 5,5 miljoni mehe, sakslastel 153 diviisi, umbes 1,6 - 2,0 miljonit. Venelastel 17 745 lennukit, sakslastel 4 980, tanke venelastel üle 25 000, sakslastel 3 580, kusjuures venelaste tankitööstuse võimsus oli tollal 5 500 tanki aastas.

Ja olemegi ringiga tagasi pealkirja juures, kes siis on sõjasüütaja ja kas ainsuses või mitmuses? Kas Nürnbergis ikka nuhelti õiget ja ainsat süüdlast? Kas ei ole mitte õige rahvasuu tõdemus, kus varas karjub „võtke varas kinni“.

Äärmuslased - Natsionalistid

Kes siis ikkagi kellega tüli norib?

Eesti Vabariik aastatel 1918 - 1940 ei esitanud ühelegi riigile mingeid nõudmisi.

3. jaanuar 1920.a. kell 10.30 hakkab kehtima vaherahu Nõukogude Venega.

2. veebruar 1920.a. kell 1.00 allkirjastati Tartus Eesti-Vene rahuleping.

4.veebruar 1920.a. ratifitseerib Vene Kesktäidesaatev Komitee Taru rahulepingu.

13. veebruar 1920.a. ratifitseerib Eesti Asutav Kogu Tartu rahulepingu.

Vaivara 2000

Väljavõte rahulepingust.

Artikkel II - Minnes välja Venemaa Sotsialistliku Föderatiivse Nõukogude Vabariigi poolt kuulutatud kõigi rahvaste vabast, kuni täieliku lahtilöömiseni riigist, mille hulka nad kuuluvad, enesemääramise õigusest, tunnustab

Venemaa ilmingimata Eesti riigi rippumatust ja iseseisvust, loobudes vabatahtlikult ning igaveseks ajaks kõigist suverään-õigustest, mis olid Venemaal eesti rahva ja maa kohta maksvuselt olnud riigi õigusliku korra, kui ka rahvusvaheliste lepingute põhjal, mis nüüd siin tähendatud mõttes edaspidisteks aegadeks maksvuse kaotavad.

Eesti rahvale ja maale ei järgne endisest Vene riigi külge kuuluvusest mingisuguseid kohustusi Venemaa vastu.

22. septembril 1921.a. Rahvasteliidu kuueteistkümmes plenaaristung võtab Eesti Vabariigi Rahvasteliidu liikmeks. Vastuvõtmise polt 36, vastu 0, erapooletuid-puudujaid 12

Poolt hääletasid: Albaania, Austraalia, Austria, Belgia, Boliivia, Brasiilia, Briti Kuningriik, Bulgaaria, Hiina, Hispaania, India, Itaalia, Jaapan, Kanada, Kolumbia, Kostariika, Kreeka, Kuuba, Libeeria, Lõuna-Aafrika, Holland, Norra, Panama, Paraguay, Prantsusmaa, Pärsia, Rootsi, Rumeenia, Siiam, Soome, Šveits, Taani, Tšiili, Uruguai, Uus-Meremaa, Venetsueela.

Erapooletud-puudujad: Argentiina, Guatemala, Haiti, Honduras, Luksemburg, Nikaraagua, Peruu, Poola, Portugal, Salvador, Serbia-Horvaatia-Sloveenia riik, Tšehhoslovakkia.

1. novembril 1923.a. sõlmiti Eesti Vabariigi ja Läti Vabariigi vahel sõjalise ja poliitilise koostöö leping. 1934 pikendati seda määramata ajaks.

12. septembril 1934.a. kirjutati Genfis alla Eesti, Läti, Leedu üksmeele ja mittesõjalise koostöö leping (Balti antant).

4. mail 1932.a. sõlmiti Eesti Vabariigi ja N.Liidu vahel mittekallaletungi ja tülide rahulikul teel lahendamise leping. Lepingut pikendati 1934.a. kuni 1945.a.

NB! 1935.a. sõlmisid lepingu Saksamaa ja Inglismaa mille järgi Läänemeri jäi Saksa sõjalaevastiku mõjupiirkonda. Eesti jäi kahe totalitaarse suurriigi Saksa ja Vene vahele. Eestis oli jõude kes kriisiolukorras lootsid kas Inglismaale, Saksamaale või Venemaale.

7. juunil 1939 sõlmiti Eesti Vabariigi ja Saksamaa vahel mittekallaletungi leping.

23. augustil 1939.a. sõlmiti Moskvas Saksamaa ja Venemaa vahel nn kurikuulus Molotov - Ribbentropi pakt, millega kaks totalitaarset võimu jagasid omavahel Euroopa.

28. septembril 1939. a. sõlmiti Eesti Vabariigi ja N.Liidu vahel vastastikuse abistamise pakt mis hõlmas ka nn Baaside lepingut, õigusega pidada Eesti Vabariigi territooriumil kuni 25 000. sõjaväelast.

18. oktoobril 1939.a. algas Nõukogude vägede sissetulek baasidesse

18. oktoobril 1939.a. lahkus Tallinnast esimene laev baltisakslastest ümberasujatega. 1939-40 asus Saksamaale ümber 14 500 eesti kodanikku ja 1941. a. veel 7 000 inimest. Paljud neist olid eestlased, paljud segaperekonnad.

10. mail 1940.a. seati Eestis baasides olevad Vene väed lahinguvalmis.

14. juunil 1940.a. teostas Venemaa mereblokaadi. Tulistati alla Eesti reisi-postilennuk Soome lahe kohal.

16. juunil 1940.a. esitas Venemaa Eestile ultimaatum, nõudes Vene vägedele sissemarssi, põhjendades justkui Eesti oleks rikkunud vastastikkuse abistamise pakti.

16. juunil 1940.a. astus tagasi Jüri Uluotsa valitsus.

17. juunil 1940.a. sõlmitud kokkuleppe alusel, mille allkirjastas Narvas Eesti Sõjavägede Ülemjuhataja J.

Laidoner, saabus Eesti territooriumile täiendavalt 100 000 Punaarmeelest. Keelati Kaitseliit (42 000 meest), Haridusliit, Isamaaliit jne.

21. juunil 1940.a. organiseeris Tallinnas A.Ždanov nõukogude täakide ja väiksearvulise EKP umbes 130 liiget, toetusel töötajate, umbes 3 000-5 000 inimest, demonstratsiooni.

21. juunil 1940.a. pandi ametisse Ždanovi poolt etteantud J.Varese nukuvalitsuse.

peaminister Johannes Vares-Barbarus
peaministri abi Hans Kruus
välisminister Nigol Andresen
siseminister Maksim Unt
haridusminister Johannes Semper
kohtuminister Boris Sepp
sõjaminister kindralmajor Tõnis Rotberg
majandusminister Juhan Nihtig
teedeminister Orest Kärm
põllutööminister Aleksander Jõeäär
sotsiaalminister Neeme Ruus

Narva 2001

22. juunil 1940.a. vabastati kindral Johan Laidoner sõjavägede ülemjuhataja kohalt ja asemele määrati kindralmajor Gustav Jonson

5. juulil 1940.a. saadeti laiali VI Riigikogu.

14.-15. juulil 1940.a. toimus Eesti Vabariigi põhiseaduse vastaselt Riigivolikogu valimine.

18. juulil 1940.a. küüditati J.Laidoner Venemaale

21. juulil 1940.a. kuulutas uus Riigivolikogu Eesti Vabariigi Eesti Nõukogude Sotsialistlikuks Vabariigiks.

22.juulil 1940.a. palus ENSV Riigivolikogu Moskvat, võtta ENSV N.Liidu koosseisu.

22. juulil 1940.a. likvideeriti presidendi institutsioon ja vabastati K.Päts presidendi ametist.

23. juulil 1940.a. kuulutati kogu maa rahva omaks.

30. juulil 1940.a. küüditati K.Päts Venemaale.

6. augustil 1940.a. liitis NSVL Ülemnõukogu 7. istungjärg Eesti NSVL koosseisu. Iseseisev Eesti Vabariik lakkas de facto olemast. Pahempoolsete sotside ja mõnede kommunistide lootus saada Mongoolia positsiooniga sarnane staatus luhtus.

Inglismaa ja Prantsusmaa juhid pidasid Balti riikide annekteerimist (just sarnaselt nad nimetasid Vene

okupatsiooni) väiksemaks paheks kui Saksamaa okupatsiooni.

23. juulil 1940.a. sõnastas USA riigisekretäri kohusetäitja Sumner Welles, tuginedes Henry Lewis Stimsoni doktriinile (mitte tunnustada vägivalda kasutades või sellega ähvardades toimunud territoriaalseid muutusi), USA Balti riikide annekteerimise mittetunnustamise poliitika.

Selle alusel lubati Balti riikide esindustel oma tööd jätkata. Nende aktivad pankades külmutati, nende varasid ei antud Venemaale välja.

Rahvusvahelise õiguse järgi kestsid Balti riigid ajutiselt okupeerituna õiguslikult edasi.

Septembris 1940.a. ühinesid Narva valla Dolgaja Niva maaharijad kolhoosi Krasnaja Niva.

23. augusti 1944.a. N.Liidu ÜN Presiidiumi seadusega liideti valdav osa Petserimaast Venemaa külge.

24. novembril 1944.a. liideti N.Liidu ÜN Presiidiumi otsusega Narva jõetagused alad ja osa Narva jõe saari Venemaa külge.

9. septembri 1957.a. otsusega andis Eesti NSV ÜN Presiidium Venemaale Rāpina rajooni idaosa Malaja Kuliska, Kljutsi ja Tamme asustatud punktid.

Nürnbergis vaikiti maha Molotov-Ribbentropi pakt ja Balti riikide annekteerimine. Külma sõja ajal kasutati mittetunnustamispoliitikat ära NSVL vastases ideoloogilises sõjas, kuid eksilvalitsusi ei tunnustatud.

Okupeeritud Balti riigid olid ainukesed kelle iseseisvust ei taastatud, isegi Moskva sateliitriikide tasandil.

Arvatav otseselt hukkunute arv aastatel 1940-1959 koos sõjas langenutega on 100 000 Eesti kodanikku.

19. detsembril 1978.a. võttis EKP KK vastu määruse: „Vene keele omandamise ja õpetamise edasisest täiustamisest“. See andis juhtnöörid venestamise alustamiseks. Asutustes ja ettevõtetes hakati üle minema venekeelsele asjaajamisele. Lasteaedades hakati õpetama vene keelt ja vene keel muutus kohustuslikuks esimeses klassis.

1970. a-te esimesel poolel tekkis põrandaalune Eesti Demokraatlik Liikumine (T.Kelam, M.Kiirend, S.Soldatov, A.Juškevits) ja Eesti Rahvusrinne (K.Mätik)

1972.a. saatsid need ühendused ÜRO peaassambleele memorandumi Eesti iseseisvuse taastamiseks. See jõudis Läände 1974.a.

Peale Helsingi nõupidamist tekkis kogu NSVLis dissidentlus.

23. augustil 1979 saatsid 45 Eesti, Läti ja Leedu vabadusvõitlejat NSVL, Saksa LV, Saksa DV ja Atlandi hartale allakirjutanud riikide valitsustele ja ÜRO peasekretärile läkituse (Balti apel) milles nõuti iseseisvuse taastamist.

1981-84 mõisteti vangi Mart Niklus, Enn Tarto, Jüri Kukk (suri 1981 Vologdas), Veljo Kalep, Viktor Niitsoo, Tiit Madisson, Lagle Parek, Heiki Ahonen, Arvo Pesti ja Erik Udum.

14. juuni 1982.a. kuulutas Reagan Balti vabaduse päevaks.

13.jaanuar 1983 võttis Europarlament vastu resolutsiooni Balti rahvaste enesemääramise toetuseks.

23. august 1987 Tallinnas Hirvepargi meelevaldus.

21. oktoober 1987.a. Võru Sõltumatu Noortekolonn Ain Saare eestvõttel pidas Võru kalmistul Vabadussõjas langenute kalmudel mälestusmiitingu. Linna tagasi

marssimisel ühines kolonniga mitutuhat inimest. Kolonnis pandi esmaselt peale 47.aastat lehvima Sini-must-valge lipp.

12. detsember 1987 loodi Eesti Muinsuskaitse Selts.

14. aprill 1988 Tartu Muinsuskaitse päevade miitingul osales ligi 10 000 inimest. Marsiti siniste - mustade - valgete suurte kangastega.

Kommaritele sai selgeks et enam vabadosliikumist peatada ei saa ja otsustati ise hakata oma näo järgi kujundama Eesti Vabariiki. KGB heakskiidul loodi Rahvarinne, eelmisel sügisel tippkommarite Savisaar, Kallas, Titma, Made loodud IME, septembri algul EKP KK pleenum, vormistas Rahvarinde platformi oma tegevuskavaks, oktoobris Rahvarinde kongressil deklareeris Savisaar: „Rahvarinne on kõige eesrindlikum, sest tema juhtkonna moodustab 22% kommuniste.

Toila 2000

Rahvarinne vastandas end kohe Eesti Kongressile ja suurte raskustega õnnestus Eesti Kongressil suruda Ülemnõukogus läbi Eesti Vabariigi õigusjärgne järjepidevus, et mitte rahvarindelaste tahtel kuulutada välja uus Eesti vabariik.

Nüüd oleme siis jõudnud selleni et neid, kes valutavad südant eestlaste ja eestluse kestmajäämise eest nimetame natsionalistideks, mingisugusteks koopainimesteks taandarenenud ajudega. Lääne suurte ja kommarite poolt pealesurutud rahvusprobleem, vabaneda ebaseaduslikult sissetulnud venelastest nende integreerimise teel on läbi kukkunud. Nüüd peale kuueteistaastast iseseisvust seisame tõsiasja ees et iga kolmas on Eestimaal venekeelne ja venemeelne. Riigiametnikud peavad oskama suhelda vene keeles, koolis kehtib edasi vene keel ja igat sammu mis mingilgi moel riivab venelasi ruttavad meie valitsejad ise mahavaikima.

Moskvat kartes me nämmutame igati pronksmehe ümber, siis tõesti - kas me ikka oleme iseseisev vaba rahvas? -

Tänu äärmuslastele, on meil veel niigipalju Eesti riiki ja iseseisvust. Ja paistab et tippkomsomoli Reet Oja sõnul - kui sureb viimane vabadus- ja vastupanuvõitleja - saabub rahu. Rahvuslikult mõtlemisvõimetut okey pealekasvavat põlvkonda toidab võimulolev kommarite ja selgrootute kaasajooksikute võimuliit, luues niiviisi endale mugava äraelamise oma räpase minevikuga.